

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 706/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 29 lipca 2021 roku - II K 405/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Zawarty w apelacji obrońcy: 1) zarzut obrazy przepisów postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia to jest: - art. 4 k. p. k. w zw. z art. 5 §2 k. p. k. poprzez rozstrzygnięcie nieusuniętych wątpliwości występujących w przedmiotowej sprawie na niekorzyść oskarżonego, w szczególności</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

wątpliwości co do tego czy, zeznania świadków M. E. (1) i T. W. zasługują na przypisanie waloru wiarygodności, w sytuacji kiedy świadkowie ci próbują przedstawić przebieg zdarzenia w sposób korzystny dla nich, a sprzeczny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego;

- art. 7 k. p. k. w zw. z art. 410 k. p. k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, a w istocie dokonanie dowolnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału, przyznanie bezkrytycznej wiarygodności zeznaniom świadków-pracownikom sklepu (...), a odmówienie wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego;

2) zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, będący wynikiem wskazanych powyżej uchybień procesowych, a

	polegający na błędnym ustaleniu, że oskarżony T. C. dopuścił się zarzucanego mu czynu zabronionego;		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Wbrew twierdzeniom skarżącej, ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji, a dotyczące winy oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu są prawidłowe, gdyż stanowią wynik, nie budzącej żadnych zastrzeżeń i zgodnej z art. 7 k.p.k., oceny zebranych w sprawie dowodów. Apelacja nie zdołała wykazać, aby rozumowanie Sądu meriti, przy ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów było wadliwe, bądź nielogiczne. Zarzuty przedstawione w apelacji mają w istocie charakter polemiczny i opierają się wyłącznie na wybiórczej oraz subiektywnej ocenie			

zebranych w sprawie dowodów.

W szczególności nie ma racji obrona, próbując zdyskredytować zeznania świadków M. E. (2) i T. W.. Świadkowie ci byli przecież osobami zupełnie obcymi dla oskarżonego i nie mieli żadnych powodów, by wymyślać jakąś intrygę przeciwko niemu, bezpodstawnie oskarżając go o kradzież przedmiotów ze sklepu, jeżeliby taka sytuacja nie zdarzyła się naprawdę. Świadkowie w sposób wzajemnie się potwierdzający, opisali całe zdarzenie. Wyjaśnili w sposób przekonujący, dlaczego dopiero po wyjściu ze sklepu oskarżonego zdecydowali się wezwać go do pokazania zawartości zielonej torby (chcieli się wcześniej upewnić w kasie, za co oskarżony zapłacił). Opisali także dalszy przebieg interwencji, nie zaprzeczając, że gdy oskarżony próbował się oddalić, został zatrzymany i

przytrzymywany przez M. E. (2). Sąd odwoławczy nie dostrzega, aby zeznania ww. świadków – jak twierdzi się w apelacji – były sprzeczne z logiką i doświadczeniem życiowym. Zeznania te znajdują ponadto potwierdzenie w innych dowodach, jak np. zeznania D. M., N. L., D. C., czy G. B., a także w protokole przeszukania i protokole oględzin z dokumentacją fotograficzną. Także oskarżony, tuż po zatrzymaniu przecież nie negował, iż zabrał ze sklepu znalezione u niego narzędzia, twierdząc, że w ten sposób odebrał sobie dług, jaki u niego ma właściciel sklepu.

Nie można w żaden sposób podzielić twierdzeń skarżącej, iż Sąd Rejonowy dokonał stronniczej i dowolnej oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego. Sąd I instancji wnikliwie rozważył tu wszystkie okoliczności, a w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, przekonywująco

<p>przedstawił swój tok rozumowania. Wbrew pogładowi prezentowanemu w apelacji, Sąd meriti miał prawo, by uznać pierwsze wyjaśnienia oskarżonego jako najbardziej wiarygodne, natomiast nie uwierzyć kolejnym jego depozycjom, zawierającym zmienioną wersję zdarzeń.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i skierowanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd pierwszej instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wyżej omówione zarzuty nie były zasadne i nie mogły spowodować zmiany</p>		

<p>zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu. Nie było też żadnych podstaw do uchylecia zaskarżonego wyroku z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji, zwłaszcza, że nie zostały spełnione warunki wskazane w art. 437 § 2 zd. 2 k.p.k. zezwalające na tego rodzaju rozstrzygnięcie.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Zawarty w apelacji oskarżonego zarzut naruszenia prawa do obrony, nie przeprowadzenia przez organy ścigania wszystkich niezbędnych czynności procesowych oraz „sfabrykowania” niniejszej sprawy.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Istotą prawa do obrony jest ogół uprawnień oskarżonego, które umożliwiają przeciwstawienie się</p>				

zarzutom oskarżenia lub zmierzają do złagodzenia odpowiedzialności karnej, a są realizowane zarówno osobiście przez oskarżonego, jak i przez obrońcę.

Nie można zgodzić się ze skarżącym, że został pozbawiony prawa do obrony. Przede wszystkim sam oskarżony był obecny na terminach rozprawy, miał możliwość składania wyjaśnień, oświadczeń procesowych, zgłaszania wniosków dowodowych, czy też zadawania pytań przesłuchiwanym świadkom. Z akt sprawy wynika, że oskarżony z uprawnień tych w szerokim zakresie korzystał.

Oskarżony był broniący także przez obrońcę z urzędu, choć z uwagi na treść opinii sądowo – psychiatrycznej wydanej w niniejszej sprawie, nie zachodził w ogóle przypadek obrony obligatoryjnej. Obrońca z urzędu była obecna podczas całej rozprawy, zadawała pytania przesłuchiwanym osobom, składała

wnioski dowodowe i środki zaskarżenia, w tym apelację od wyroku. Brak jest przesłanek do uznania, aby w niniejszej sprawie obrońca z urzędu zaniedbała swoich obowiązków, a w szczególności działała na niekorzyść oskarżonego. To, że zapadł wyrok skazujący, a oskarżony stracił zaufanie do obrońcy z urzędu, nie oznacza, że obrońca źle wykonywała swoje obowiązki procesowe.

W niniejszej sprawie nie doszło zatem do obrazy art. 6 k.p.k. w zw. z art. 42 ust. 2 Konstytucji RP oraz art. 6 ust. 3 lit. c EKPC.

Chybiony jest także zarzut oskarżonego, iż w toku postępowania przygotowawczego odstąpiono od przeprowadzenia konfrontacji pomiędzy nim, a pokrzywdzonymi oraz wizji lokalnej.

Podnieść należy, że przeprowadzenie konfrontacji jest czynnością fakultatywną, której nie przeprowadza się

w każdej sprawie,
a tylko wówczas,
kiedy zachodzi taka
potrzeba.

Tymczasem w toku
postępowania
przygotowawczego
oskarżony
przyznawał się do
postawionego mu
zarzutu (k. 26)
i pomiędzy jego
wersją, a zeznaniami
świadków,
praktycznie nie
było rozbieżności,
które należałoby
próbować usunąć w
drodze konfrontacji.
Dopiero później
oskarżony
przedstawił inną
wersję zdarzenia,
m.in. oskarżając
zatrzymujących go
świadków o pobicie.
Oskarżony nie
zgłosił się jednak w
czasie dochodzenia
do prokuratora, czy
też policji, po to by
złożyć w tej sprawie
nowe wyjaśnienia.
Organy prowadzące
postępowanie
przygotowawcze nie
miały zatem
powodów, by taką
czynność procesową
przeprowadzać.

Z kolei wizja
lokalna stanowi
pewien szczególny
rodzaj oględzin
miejsca zdarzenia,
stąd spotykana
nazwa „wtórne
oględziny miejsca
zdarzenia". W istocie

jest to czynność pośrednia między oględzinami miejsca a eksperymentem procesowym (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 6.09.2016 roku - II AKa 116/16). Od oględzin różni ją to, że w trakcie wizji lokalnej nie dokonuje się z zasady zabezpieczenia śladów, nie jest to zatem czynność ukierunkowana na wykrycie nowych, nieznanych dotąd informacji, natomiast od eksperymentu różni ją statyczny charakter. Celem wizji lokalnej jest z jednej strony upewnienie się, czy obraz miejsca, opis zdarzenia, jego przebiegu podany przez świadków, czy podejrzanego, jest zgodny z rzeczywistością, a z drugiej pogłębienie wiedzy o miejscu popełnienia przestępstwa, co może być przydatne przy przesłuchaniu dalszych osób i przy projektowaniu dalszych czynności śledczych. Podobnie jak konfrontacja wizja lokalna jest czynnością fakultatywną i przeprowadza się

ją wówczas, gdy jest to niezbędne, z uwagi na okoliczności danej sprawy. Tak jak już wyżej wspomniano, w niniejszej sprawie, wobec przyznania się oskarżonego do winy i braku wątpliwości, gdzie zdarzenie miało miejsce, nie zachodziła potrzeba przeprowadzenia takiego dowodu w toku postępowania przygotowawczego.

Trzeba też pamiętać, że dla sądu odwoławczego może mieć znaczenie tylko takie uchybienie przepisom proceduralnym, które mogło mieć wpływ na treść wyroku sądu I instancji (art. 438 pkt 2 k.p.k.). Nawet gdyby hipotetycznie założyć, że w toku postępowania przygotowawczego jednak powinno dojść do konfrontacji przesłuchiwanych osób oraz wizji lokalnej, to i tak nie przeprowadzenie tych czynności nie miałyby w realiach rozpoznawanej sprawy znaczenia dla jej rozstrzygnięcia.

<p>Nie można wreszcie zgodzić się z twierdzeniami apelującego, że przedmiotowa sprawa została zainspirowana przez jego wrogów i celowo sfabrykowana.</p> <p>Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje bowiem żadnych podstaw do uznania takiej tezy, jako prawdziwej. Sąd przyjmuje do wiadomości, że oskarżony ma pretensje do wymienianych w apelacji osób, jednakże nie ma nawet najmniejszego dowodu na powiązanie ich ze zdarzeniem będącym przedmiotem osądu w niniejszej sprawie.</p> <p>Zresztą z posiadanej przez Sąd Okręgowy wiedzy wynika, że sędziowie w stanie spoczynku: W. B. i A. S. (na które to nazwiska najczęściej powołuje się oskarżony) już nie żyją.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku i</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

uniewinnienie oskarżonego.				
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Postawione zarzuty nie były zasadne i nie mogły spowodować zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.				
3.3.	Zawarty w apelacji obrońcy zarzut rażącej niewspółmierności (surowości) wymierzonej oskarżonemu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, której dolegliwość przekracza stopień winy, stopień społecznej szkodliwości czynu oraz nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary określonych w art. 53 §1 k.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				

Należało zgodzić się ze skarżącą, że rzeczywiście popełniony przez oskarżonego występek nie zasługiwał na wymierzenie tak surowej kary, jaką jest niewątpliwie kara 6 miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności. Apelacja pomija jednak, co zostało uwypuklone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, że oskarżony był wcześniej karany za popełnienie umyślnego przestępstwa na karę pozbawienia wolności, a zatem poprzestając na kwalifikacji prawnej z art. 278 § 1 k.k. Sąd Rejonowy nie miał tu wielkiego pola manewru. Nie było także możliwości zastosowania, sugerowanego w apelacji, nadzwyczajnego złagodzenia kary, jako że nie zaistniały przesłanki do zastosowania tej instytucji. Możliwość wymierzenia kary łagodniejszego rodzaju dawała natomiast zmiana kwalifikacji prawnej przypisanego

oskarżonemu przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. na art. 278 § 1 i 3 k.k., czego Sąd Okręgowy dokonał z urzędu, w ramach posiadanych uprawnień jako Sąd odwoławczy.			
Wniosek			
o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu znacznie łagodniejszej kary (w tym kary nadzwyczajnie złagodzonej).	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wniosek okazał się zasadny, z tym, że warunkiem jego uwzględnienia było przyjęcie przez Sąd II instancji, że czyn oskarżonego stanowił wypadek mniejszej wagi.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			

Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
za wyjątkiem niżej opisanych częściowych zmian w zakresie kwalifikacji prawnej oraz wymierzonej kary – pozostały zakres zaskarżonego wyroku.	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
Jak już wyżej wskazano w pkt 3.1 – 3.2, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia apelacji w kierunku zmiany wyroku i uniewinnienia oskarżonego, ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku.	

<p>Tak więc, w zakresie tych rozstrzygnięć zaskarżony wyrok – jako słuszny i odpowiadający prawu – należało utrzymać w mocy.</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Przyjęcie, iż przypisany oskarżonemu T. C. czyn stanowił wypadek mniejszej wagi z art. 278 § 1 i 3 k.k. i w miejsce orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na podstawie art. 278 § 3 k.k. wymierzenie mu karę 50 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych.</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>Sąd odwoławczy, po przeanalizowaniu całokształtu ujawnionych w sprawie okoliczności przedmiotowo-podmiotowych, doszedł do</p>		

przekonania, że czyn oskarżonego stanowi wypadek mniejszej wagi i powinien podlegać kwalifikacji prawnej z art. 278 § 1 i 3 k.k.

Mając bowiem na względzie okoliczności przedmiotowego przestępstwa, a zwłaszcza wartość skradzionego mienia, nieznacznie tylko przekraczającą granicę wykroczenia, co rzutować także musi na stopień społecznej szkodliwości czynu, uznać należało, że zarzucane oskarżonemu przestępstwo stanowi uprzywilejowany typ kradzieży, czyli wypadek mniejszej wagi.

Konsekwencją dokonania powyższej zmiany, jest również złagodzenie wobec oskarżonego reakcji karnej, poprzez odstąpienie od wymierzenia wobec niego kary pozbawienia wolności, a przestanie na orzeczeniu wyłącznie kary samoistnej grzywny.

Za powyższym przemawia nie tylko przyjęcie łagodniejszej kwalifikacji prawnej. Przede wszystkim wskazać należy, iż wymierzona kara winna pozostawać w wyważonej proporcji i być współmierna do popełnionego przestępstwa, a w szczególności do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu. Jeżeli zatem wziąć pod uwagę, że oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko mieniu o łącznej wartości 678,53 złotych, a skradzione przedmioty zostały w całości odzyskane przez sklep, to trudno oprzeć się wrażeniu, iż wymierzanie oskarżonemu za to przestępstwo kary pozbawienia wolności jest zbyt surową karą.

Biorąc zatem pod powyższe okoliczności, Sąd odwoławczy uznał, iż adekwatną reakcją karną wobec oskarżonego w przedmiotowej sprawie, winno być orzeczenie kary samoistnej grzywny.

<p>Taka właśnie kara, będzie współmierna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, stanowić będzie dla oskarżonego realną dolegliwość, a także spełni wobec oskarżonego zapobiegawczy i wychowawczy cel oddziaływania kary.</p>			
<p>1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>			
<p>1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i></p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.3.1.</p>	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	

Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
3	Wynagrodzenie dla obrońcy z urzędu oskarżonego, z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej mu w postępowaniu odwoławczym, Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o treść § 17 ust. 2 pkt 4 oraz § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra		

	Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016, poz. 1714).	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
4	Biorąc pod uwagę aktualną sytuację materialną oskarżonego, Sąd Okręgowy – na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. – zwolnił go w całości od opłaty za obie instancje oraz kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, którymi obciążył Skarb Państwa.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	całość wyroku		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. zaskarżenia	Granice	
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot apelację	wnoszący Oskarżony	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	całość wyroku	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana